

MOTORKÁŘE LIDÉ VAROVALI: POČKEJTE, Z HOR NA VÁS BUDOU DOSLOVĚ PADAT MEDVĚDI

Pokořili silnici smrti na Čukotku

Jaroslav Höfer

Pět chlapů s motorkami se vydalo na výpravu, jakou už po nich asi nikdo – alespoň v této generaci – nedokáže zopakovat. Sami, bez vrtníků a doprovodných vozů, zvolili trasu přes severovýchodní Sibiř a kolymskou silnici na Čukotku.

Kolymská silnice zmařila tolik lidských životů jako žádné jiné místo na světě. Když na ni početně znehybní auto v zimě, řidič honem zapálí rezervu a u ohnčku prosí nebesa, aby se brzy objevili zachránce. Když nikdo kolem nejede, a tam může marně čekat i týdny, zapálí druhou pneumatiku, pak další a když dohoří poslední, nastává jeho konec. Padesátitupňový mraz na východní Sibiři zabíjí rychle a nemilosrdně.

Přesto je větší dobrodružství projet tímto krajem prospěšnější v létě než v zimě. Po zmrzlém sněhu a ledu ubíhají stovky kilometrů nesrovnatelně rychleji než po zbyřelých rozpadajících se vozovky, nebo přes rozbité lesní cesty přerušované močály a bezcednými rašeliníšti.

„Louže tam jsou někdy tak široké, že je samotný člověk na motocyklu nepřekona. Bývají totiž přes metr hluboké a stroji se v nich snadno utopí,“ vypráví Libor Gýna, hlavní organizátor expedice Praha-Čukotka 2005.

„Ještě hůř se ale překonávají vodní toky,“ vysvětluje. „Tamní kraťák, pruhké říčky z hor bývají širší než Vltava na dolním toku, ale na mapě nejsou ani zakresleny.“ V jejich mefících to jsou zanedbatelné potůčky. Jenže vy je musíte přebrodit. Ale když zaprší, nezbyvá než počkat, dokud voda neopadne. Bývají dny, kdy nás deset kilometrů vyčerpalo tak, že jsme padali únavou.“

Životní dobrodružství

První etapa putování z Prahy na Čukotku byla snadná. Libor Gýna, Michal Ponca, Martin Pouba, Julius Mikula a Martin Jiříček na motorcích rychle dorazili do Moskvy.

Tam se zastavili u spoluputovníků – Ruskoho střediska pro styky se zahraničím. To letos slaví osmdesát let své existence, a tak k tomuto výročí, stejně jako 60. výročí vítězství nad fašismem, byla cesta uspořádána.

Po této oficiální části pět chlapů naložilo motorky na vlak a mechtalo se dovézt do Krasnojarska. „S Liborem Gýnou jsme už tuto trasu absolvovali jednou, při výpravě na Bajkal. Do Krasnojarska je cesta řádní, vede po slušném asfaltu,

Účastníci expedice Praha-Čukotka 2005: sedící Michal Ponca a za ním zleva Martin Jiříček, Martin Pouba, Julius Mikula a Libor Gýna.

Vyprositi zapadlé motocykly, vázící s nákladem přes tři metráky, vyžadovalo značné úsilí.

Foto archiv expedice (2)

Trasa Praha-Magadan

INFORMACE O EXPEDICI

- 1. srpna startovali z Prahy a 28. srpna dorazili do Magadanu. Odsud letěli zpět do Moskvy a na motorcích se 9. září vrátili do Prahy.
- Celkem překonali 8500 km na motocyklech, 4000 km vlakem, 2600 lodí a 6500 letadlem.
- Motocykly: tři KTM LC8-950 Adventure, dva BMW 1150 GS
- Pneumatiky: Milas, dvě sady v rezervě
- Řetězy: ČZ, oleje: Motorex

a tak jsme šetřili peníze i stroje.“ říká Martin Pouba.

Dáři do Ust'-Kuti už pevný povrch vystrádala šotolina a lesní cesty, ale nic extrémního. Až potom přišla plavba nákladní lodí po řece Leně na sever do Jakutsku.

Mělo to být pět dní odpočinku, jenže cesta se proti očekávání protáhla. Neměli jsme s sebou dost zásob, a nikde se nedalo nic koupit, a tak jsme poznali i trochu hladu.

Byly to jediné chvíle, kdy měla expedice potíže s potravinami. „Krámy byly jinak slušně zásobené i v odlehlých vesnicích. A navíc Sibiřané jsou neuvěřitelně pohostinní. Slovan Slovana přece nenechá na holičkách, říkáli nám všichni.“

Bez větších problémů tankovali po celé cestě pohonné hmoty, pump bylo po cestě dost. Jen jednou se museli obrátit o pomoc k neprofesionálním – 73 litrů benzínu jim poskytla skupina techniků, kteří podělili cesty kladí telefonní kabely. To bylo až během poslední etapy Jakutsk-Magadan, která přinesla opravdové dobrodružství.

Kdo mohl, utekl

Východní Sibiř se svými zásobami uranu, zlata i drahých kovů a kamenů přitahovala a zabíjela lidi ve velkém. Lidé z evropské části bývalé SSSR tam odcházeli za vysokými platy, nebo tam nedobrovolně putovali do pracovních táborů za delikty skutečné i vymyšlené.

A právě věžňové gulagů stavěli kolymský trakt, 1500 kilometrů dlouhou silnici spojující město diamantů Jakutsk přes Oimjakon, nejstudenější kout světa, a zlatonosnou oblast podél řeky Kolymy s přístavem Magadan. Nescéně jich při tom zahynulo.

Kolymský trakt nebyl nikdy silnicí v pravém slova smyslu, šlo spíš o trandamry, mrazové koryty zmrzlých hmot, od září do června zmrzlý. Tuto cestu už přes deset let prak-

tický nikdo neudrží, a tak se pomalu rozpadá. Bezpečně ji zvládají jen vezdečňové, pásové transportéry, vedle vrtníků jediný spolehlivý dopravní prostředek v tomto nehostinném kraji.

Cestu tu a tam lemují vyhlédněná vesnice, v níž možná narazíte na skupinku vědců či odborníků, nebo na dobrodružný zlatokop, ale možná také stovky kilometrů nepokáté člověčka.

Wylekaná zvěř

Naprostá většina Rusů se dávno vrátila na západ za Ural. Zůstávají tady jen původní obyvatelé. Čukové a Evenkové a objevuje se nová kategorie návštěvníků, bohatí „lovci“ srstředící divokou zvěř z pohodlí vrtníků.

Lidé nás varovali, počkejte, budou na vás doslova padat z hor medvědi,“ říká Martin Pouba. „Jednoho dne jsme potkali hned tři. Okolní stráně byly plné hub a lesních plodů a tihle všezrávci si na nich pochumávali. Jel jsem jako první a najednou se přede mnou na cestě jeden objevil. Vydrsil jsem se oba, ale v tom přijel další motocykl z naší kolony a hučací se dal na útek. Dlouho běžel před námi, než ho napadlo, aby odbočil stranou.“

Hůř může dopadnout setkání se smečkou šelem. Tamní polární vlci váží i devadesát kilogramů a není radno si s nimi zahrávat.

„Nejnebezpečnější zvěřáci jsou ale losi. Připadá, kdy srázi člověčka na zem a rozšlupou ho, jsou nad očekávání časté,“ dodává Gýna.

Právě tato řízka, spolu s vrtochy počasí, horším se stavem neudržované trasy a vyhlédnutím oblasti, a s ním spojenou neumožností doplnit pohonné hmoty, signalizují, že výkon pěti Čechů na motorkách už nedokáže nikdo zopakovat. Alespoň bojuje dost pozornosti a peněz na obnovu své infrastruktury.

Zimní dovolená pro každého rozpočet a každé přání!

Vyberte si z 20 000
chtí, chdlup, apartmánů.

Nyní kalatogy:

- a) ZIMA ALPY 2005/06
- b) ZIMA 2006 CZ/SK/PL

telefon 542 218 421 • www.interhome.cz

(Interreal)

POZOR! ČERSTVÉ MATŘENO

5.90

4.90

Platí od pondělí 7. 11. 2005

Plus

HLADKÁ SVĚTLÁ

Zářezová

MOUKA

pseničná „00“

MOUKA HLADKÁ

1 kg

Každý týden pro Vás otvíráme až 10 renovovaných filiálek: